

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ και ΑΣΤΑΡΤΗ

η αναβίωση της λατρείας της ΜΗΤΕΡΑΣ και του ΓΙΟΥ

Απόσπασμα από το εσχατολογικό - ιστορικό βιβλίο με τίτλο
«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

Γεωγραφικά το σημερινό Ιράκ είναι η αρχαία Βαβυλώνα. Γυρνώντας πίσω στο χρόνο, στην περίοδο αμέσως μετά τον κατακλυσμό επί Νώε, βλέπουμε ότι οι άνθρωποι άρχισαν να μεταναστεύουν από την Ανατολή: «Και ότε εκίνησαν από της ανατολής, εύρον πεδιάδα εν τη γη Σενναάρ, και κατόκησαν εκεί...» (βλ. Γένεσις ΙΑ/11:2). Σ' αυτή τη γη ήταν που χτίστηκε η πόλη της Βαβυλώνας και ολόκληρη η περιοχή αυτή ήταν γνωστή στην αρχή ως **Βαβυλωνία** και αργότερα και ως **Μεσοποταμία**, καθόσον βρισκόταν ανάμεσα από τους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη. Ιδρυτής της Βαβυλώνας ήταν ο **Νεβρώδ**, γιος του Χους και εγγονός του Χαμ (ο Χαμ ήταν ένας από τους τρεις γιους του Νώε). Στη Γένεση Ι΄/10:8-9 γράφει «Και ο Χους εγέννησε τον ΝΕΒΡΩΔΑ. Ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γης. Αυτός ήτο ΙΣΧΥΡΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ενώπιον του Κυρίου, δια τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ, ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου...». Η επιτυχία του Νεβρώδ στο κυνήγι τον έκανε "ισχυρό" (παντοδύναμο) και διάσημο επάνω στη γη. Κερδίζοντας αυτή τη φήμη επινόησε καλύτερους τρόπους προστασίας του ανθρώπου από τα άγρια ζώα τα οποία αποτελούσαν μόνιμη απειλή της ησυχίας και της ασφάλειας των κατοίκων (Έξοδος ΚΓ/23:29-30). Αντί να κυνηγά συνέχισαν τα άγρια θηρία, οργάνωσε το λαό σε πόλεις που τις προφύλασσαν τείχη. Η Βαβυλώνα θεωρείται ότι είναι η πρώτη πόλη που κτίστηκε επάνω στη Γη και το βασίλειο του Νεβρώδ είναι το πρώτο που αναφέρεται στη Βίβλο: «Και η αρχή της βασιλείας αυτού (του Νεβρώδ) εστάθη ΒΑΒΥΛΩΝ, και Ερέχ, και Αχάδ, και Χαλνέ, εν τη γη Σενναάρ» (Γένεσις Ι΄/10:11).

Όποιες προόδους και αν έκανε ο Νεβρώδ θα ήταν καλές, αν δεν ήταν ένας **άθεος ηγέτης**. Η έκφραση «ισχυρός ενώπιον του Θεού» στα Εβραϊκά έχει εχθρικό νόημα, γιατί η λέξη «ενώπιον» χρησιμοποιείται αρκετές φορές με τη σημασία του «εναντίον». Το όνομα "Νεβρώδ" προέρχεται από τη ρίζα Marad που σημαίνει "επαναστάτησε". Ο Αλεξάντερ Χίσλοπ στο έργο του «ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΒΥΛΩΝΕΣ» (εκδόσεις ΓΙΑΝ-

ΝΙΚΟΣ) έγραψε με λεπτομέρειες πως εξελίχθηκε η Βαβυλωνιακή θρησκεία με τη βοήθεια των παραδόσεων που αφορούσαν τον **Νεβρώδ**, τη σύζυγό του **Σεμίραμις** και το γιο της **Θαμμούζ** (ή Ταμμούζ). Όταν πέθανε ο Νεβρώδ το σώμα του διαμελίστηκε, κήκε και στάλθηκε σε διάφορες περιοχές. Μετά το θάνατό του, η σύζυγός του Σεμίραμις ισχυρίστηκε πως τώρα ήταν ο Θεός-Ήλιος ή ο Βάαλ, όπως είναι πιο γνωστός στην αρχαιότητα και όταν αργότερα γέννησε το γιο της, τον Θαμμούζ, ισχυρίστηκε ότι μέσα του κατοικούσε ο αναγεννημένος Νεβρώδ. Διακήρυττε πως το γιο της τον συνέλαβε υπερφυσικά και πως αυτός ήταν ο «Λυτρωτής» που ανέμεναν. Έτσι άρχισαν να λατρεύουν «τη Μητέρα και το Γιο», δηλαδή τη Σεμίραμις και τον Θαμμούζ, μία λατρεία που μεταφέρθηκε από τον 3^ο αιώνα μ.Χ. και στο Χριστιανισμό και πλέον αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της συγχρονής λατρείας του.

Σύμφωνα με τη Βαβυλωνιακή παράδοση, το παιδί πέθανε με άγριο θάνατο, κατασπαράχθηκε από θηρίο, αλλά αργότερα όμως αναστήθηκε. Δεν πρέπει να μας προκαλεί εντύπωση, πως η Σεμίραμις και όλοι οι αρχαίοι λαοί γνώριζαν για τον επερχόμενο Μεσσία, για τη σύλληψή του από παρθένα, για την ανάστασή του και για τις υπόλοιπες προφητείες της Αγίας Γραφής, γιατί όλες οι ανθρώπινες φυλές προέρχονται από τους απογόνους των τριών γιων του Νώε (Σημ, Χαμ και Ιάφεθ), οι οποίοι είχαν διδαχτεί από τον πατέρα τους τις αλήθειες του Θεού, πλην όμως αργότερα αποστάτησαν από την πίστη στον αληθινό Θεό και ο Διάβολος διαστρέβλωσε τις αλήθειες αυτές για να εξαπατήσει τον άνθρωπο και να επιτύχει λατρεία στο πρόσωπό του.

Η Σεμίραμις, που έφερε τον τίτλο «**η βασίλισσα των ουρανών**» και αυτό το βλέπουμε και μέσα στην Αγία Γραφή (βλ. Ιερεμίας ΜΔ/44:17-19), ήταν η πρώτη ιέρεια των Βαβυλωνιακών μυστηρίων, μέσα από τα οποία ο άνθρωπος λάτρευε τις διάφορες θεότητες και πίσω από αυτές τις θεότητες λάτρευε τις δαιμονικές δυνάμεις. Τη Σεμίραμις την βρίσκουμε ανάμεσα στους αρχαίους λαούς με διάφορα ονόματα, και συνήθως την βρίσκουμε να εικονίζεται μαζί με το γιο της («Η ΜΗΤΕΡΑ και ΤΟ ΠΑΙΔΙ»), στη **Μικρά Ασία** σαν Κυβέλη και Άττις, στην **Έφεσο** σαν Άρτεμις (Διάνα), όπου ο εκεί ναός της εθεωρείτο ένα από τα επτά θαύματα της αρχαιότητας (βλ. Πράξεις ΙΘ/19:27), στην **Αίγυπτο** σαν Ίσιδα και Ώρος, στην **Ινδία** σαν Ίσι και Ισβάρα, καθώς και σαν Ντιβάκι και Κρίσνα, στη **Ρώμη** σαν Βένους ή Φορτούνα και Γιούπιτερ (δηλ. Τύχη και Δίας), στην **Ελευσίνα** σαν Δήμητρα, στην **Κύπρο** σαν Αφροδίτη, στην **Ελλάδα** σαν Ειρήνη και Πλούτος, αλλά και Παλλάδα Αθηνά, στην **Κρήτη** σαν Ρέα, στη **Σπάρτη** σαν Ορθία, στους **Σκανδιναβούς** σαν

Ντίσα, στους **Ετρούσκους** σαν Νούτρια, στους **Σουμέριους** σαν Νανά στους **Δρυΐδες** είναι η Βίργκο-Πατιπούρα, και τέλος σε **Θιβέτ, Κίνα** και **Ιαπωνία** είναι γνωστή σαν Σινγκ Μου. Στους Εβραίους η Σεμίραμις ήταν γνωστή ως **Ασταρώθ** (ή Αστωρέθ) και στους Φοίνικες και Σιδώνιους σαν **Αστάρτη**. Στους Κριτές Β/2:13 διαβάζουμε ότι οι Ιουδαίοι «*εγκατέλειπον τον Κύριον, και ελάτρευσαν τον ΒΑΑΙ και τας ΑΣΤΑΡΩΘ*» (βλ. Α΄ Σαμουήλ Ζ/7:3-4, Α΄ Βασιλέων ΙΑ/11:5-6, Β΄ Βασιλέων ΚΓ/23:13). Οι πλέον γνωστές ονομασίες της αρχαίας «Βασίλισσας των ουρανών» είναι ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ και ΑΣΤΑΡΤΗ.

Βαβυλώνα, σημαίνει «*πόλη του θεού*», όχι βέβαια του Ενός και Μόνου Αληθινού Θεού, αλλά «*του θεού του κόσμου τούτου, που ενεργεί επάνω στους υιούς της απευθείας, του Διαβόλου*» και η Βαβυλωνιακή λατρεία διαδόθηκε από τη Βαβυλώνα προς όλα τα έθνη που δημιουργήθηκαν όταν ο Θεός σύγχυσε τις γλώσσες των ανθρώπων με την κατασκευή του πύργου της Βαβέλ (Γένεσις ΙΑ/11:9). **Από τη Βαβυλώνα** προήλθε η πρώτη ομαδική ανταρσία κατά του Θεού, **από τη Βαβυλώνα** προήλθε η λατρεία της Μητέρας και του Γιου, που απαντάται σε όλες τις θρησκείες του κόσμου και στον Χριστιανισμό (είναι μια εικόνα ή ένα άγαλμα που δείχνει τη Μητέρα να κρατάει ένα Μικρό Παιδί στην αγκαλιά της), **από τη Βαβυλώνα** προήλθε η ειδωλολατρία, **από τη Βαβυλώνα** προήλθε η αθεΐα, **από τη Βαβυλώνα** προήλθαν τα κεριά και οι τελετουργικές φωτιές, που άναβαν προς τιμή του Θεού-Ήλιου, **από τη Βαβυλώνα** προέρχεται κάθε τι που είναι αντίθετο προς το άγιο θέλημα του Θεού, **από τη Βαβυλώνα** προήλθε το σύγχρονο ειδωλολατρικό πνεύμα, με θρησκευτικό μανδύα.

Η πόλη της Βαβυλώνας είχε χτιστεί δεξιά και αριστερά του ποταμού Ευφράτη, ο οποίος την διέσχιζε. Τα δύο τμήματα της πόλης επικοινωνούσαν μεταξύ τους με θαυμάσιες γέφυρες. Το σχήμα της πόλης ήταν ένα τεράστιο τετράγωνο, με 15 χιλιόμετρα μήκος η κάθε μια πλευρά του, το τείχος της ήταν ύψους 126 μέτρων και πλάτους 32 μέτρων. Στη Βαβυλώνα υπήρχαν και οι περίφημοι «κρεμαστοί κήποι», που ήταν επίσης ένα από τα 7 θεωρούμενα θαύματα της αρχαιότητας. Υπήρχαν μεγαλοπρεπή κτίρια, λαμπροί κατάφυτοι κήποι, σύγχρονες δεξαμενές νερού, κλπ. Η Βαβυλώνα υπήρξε τεράστιο εμπορικό κέντρο και έφθασε στον κολοφώνα της δόξας της επί της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορα. Φημιζόταν για την ανάπτυξή της στα γράμματα, τέχνες, αστρονομία, ταπητουργία, εριουργία, αρώματα, κοσμήματα, κλπ. Οι αρχαίοι συγγραφείς Ηρόδοτος, Ξενοφώντας, Στράβωνας και άλλοι, μας δίνουν στα συγγράμματά τους πολύτιμες πληροφορίες για τη Βαβυλώνα, την

πρόοδο της οποίας την αποδίδουν στη Σεμίραμις. Ονομαζόταν «**πόλις εμπόρων**» (Ιεζεκιήλ ΙΖ/17:4), «**πόλις η Μεγάλη**» (Δανιήλ Δ/4:30), «**το ένδοξο καύχημα των Χαλδαιών**» και «**η δόξα των βασιλέων**» (βλ. Ησαΐας ΙΓ/13:19, ΜΖ/47:1-8). Ο τελευταίος βασιλιάς της ήταν ο Βαλτάσαρ, όταν το έτος 539-538 π.Χ. η Βαβυλώνα καταλήφθηκε από τον Πέρση βασιλέα Κύρο (βλ. Δανιήλ κεφ. Ε/5).

Σήμερα οι θρησκευόμενοι συμπατριώτες μας, χωρίς να το γνωρίζουν, χωρίς να έχουν επίγνωση τι κάνουν, λατρεύουν τη Σεμίραμις, ή την Αστάρτη, ή όποια άλλη αρχαία ονομασία έχει, στο πρόσωπο της «Παναγίας». Η Βίβλος κάνει πολλές συγκλονιστικές αποκαλύψεις, αλλά μία από αυτές είναι ότι ο Διάβολος ή Εωσφόρος ή Σατανάς είναι «**ο πλανών την οικουμένην ΟΛΗΝ**» (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:9).

Αντί η Μαριάμ, η αγνή κόρη της Βηθλεέμ, η αγία μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, η κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ όλων των γυναικών, να της αποδίδεται η πρέπουσα τιμή και σεβασμός, όπως πρέπει και σε όλους του αγίους, την έχουν αντικαταστήσει με μια αρχαία θεότητα. Ο τίτλος και μόνον που της αποδίδουν «**Παν-αγία**», δηλαδή «**αγία πάντων**», είναι τίτλος ανώτερος και από τον τίτλο που έχει ο ίδιος ο Θεός, ο παντοκράτωρ, ο Κύριος των δυνάμεων, αυτός που δημιούργησε το σύμπαν ολόκληρο, ο οποίος μέσα στη Βίβλο δεν αποκαλείται ούτε μία φορά «**πανάγιος**», αλλά παντού βλέπουμε να έχει τον τίτλο «**άγιος**» (βλ. Ησαΐας ς΄/6:3, κλπ). Εδώ οι άνθρωποι έδωσαν στο δημιούργημα του Θεού τίτλο ανώτερο του ίδιου και λάτρευαν το δημιούργημα και κτίσμα «**παρά τον κτίσαντα ο οποίος είναι ευλογητός εις τους αιώνας**» (Ρωμαίους Α/1:25). Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται ότι ο Θεός είναι «**Θεός ΖΗΛΟΥΤΥΠΟΣ**» και δεν θα δώσει τη δόξα Του σε άλλον (βλ. Ησαΐας ΜΒ/42:8, ΜΓ/43:10-11, ΜΕ/45:5-6,18, κλπ).

Κλείνω με τα λόγια του Ιωάννη Χρυσόστομου «**εν τιμή έστω οι άγιοι**». Άλλο τιμή και άλλο λατρεία και προσκύνηση θεική. Ο ίδιος ο Ιησούς διακήρυξε «**εδόθη εις Εμέ ΠΑΣΑ η εξουσία εν ουρανών και επί γης**». Σε Αυτόν λοιπόν ανήκει όλη η δόξα και η λατρεία και η προσκύνηση, γιατί ο Ιησούς είναι η ορατή φάνερωση του άορατου Θεού.

© COPYRIGHT 1995, 2014: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»)
Τηλ: 694 - 49 21 318 ❖ FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ❖ SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com
YOUTUBE: Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2, Filadelfos TV music